

UNU ESEMPLARU

A cestă fofă ese uă dată pe septembără :

D U M I N E C A

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se facă în Pasagiul Român No. 9—11
ră prin districte pe la corespondință săi său prin po
amitendă și prețul.

A cestă fofă ese uă dată pe septembără :

SPRE SCIINTIA

Supunemă la cunoștința abonaților noștri că abonamentele pe unu anu, începute cu No. 1 din 31 Januariu 1872, și cele pe 6 luni, începute cu No. 26 din Iuliu 1872, espiră cu No. 52 din 4 Februarie 1873.

Domnii cari voiescă ași continua abonamentele suntu rugați să bine-voiescă a ne anunță pene la șina espirării abonamentului, căci, de la acestă dată, se va suspenda espedierea fofiei.

Pe anu, abonamentul pentru districte, de 52 foī, 27 lei noui : pe 6 luni, 26 foī, 41 lei noui.

Pe anu pentru capitală, 52 foī, 24 lei noui ; pe 6 luni, 26 foī, 12 lei noui.

CARTE DESCHISA.

Nae Pantelimonescu, către membrii comunei.

Vă prinde mirare, boieri de la sfatū,
Prumindu scrisoarea unui răposat
Care n totă viață trece de omu prostu
De neamă și de viță, bine scîu, n amă fostu,

Strâmoși cu surgiuri anca n amă avutu,
Arhontologia nu m'a cunoscutu;
N amă învețatu carte, n amă fostu pricopisit
Pe Arghiru în viajă-mi abia l amă citit.

Déră, cu tôte astea, eramă din născare
Croită din cumășul omului celu mare.
N amă fostu nici ministru, nici chiară deputat
Nici primară vrău dată, nici membru 'n senat.

Si, cu tôte astea, amă curagiă a spune
Căsi fi croită pote legă cu multă mai bune
De cătă croiescă astă-dă cei din Adunare,

Si lordii cei gîrboi de la scola mare.
Cătă pentru acelea de la dumnevostă,
Care curgă ca plăia pe spinarea noastră,
Nici incapă vorbă a se numi legă,
Căci ele ceră punga ca să le-o deslegă :

Girante responsabile : Eftimie Ionescu.

Suntă, nescăzute cum se da'n Vlașia,
Deci și primă omă, nescăzute boieră.
Cunoștința noastră nu este de ieri.

Ne scimă unii p'aljii, după cum se scie
Ce de uă croielă și d'uă meserie.
Eă, privatul cioclu, ingropamă privați,
Cu bună tocnielă pe cei răposați,

Eră, voi ciocilii publici, casa comunală,
Cum dică Moldovenii, fără de tocma lă !
Eă și duceamă cu dracul, cu fastu și ală,
Cu lachei, cu torte, și cu sese cai,

Cu livrele nove, muiate în flăru,
Și și plângemă în urmă pén la cimitiru.
Voi ingropăți astă-jă biata primărie
In grăpa comună și în detorie

Ca p'uă cerșetore nortă în gunoi,
Și-i mâncați coliva totu voi între voi.
Eă, cându muria omul, și făceamă respecte,
Eră voi primă rie i croită bugete.

Eă mi luamă plăti după învoile,
Făcută 'nainte cu bună tocnielă,
Pe cându dumneavstră luai cătu voi,
La discrețione, fără să tocniți;

Si aveți pretenții e mergă mai departe,

Ca la moștenire chară să aveți parte.

Rău și fără cală ! Ensé... ce să dicem ?

Catonismul astăjănu'i timpă s'el' impingemă

La estremitate, căi nu scimă chiară măine

De nu cădeți pote din acestă păine,

Si... cu primăria, precum bine scîu,

Pré cu anevoie vă mai intilniti.

Marea mea mirare, ciuda mea nespusă,

Pentru care, credet, nu vă admittu scusa,

Nu este gheșeful, nu este lucmava,

Nu-i dramul său stră, nu este ocaua.

Nu este pavagiul, nu e loteria,

Nu'su dările nouă, nu e săracia,

Ci e sacrilegiul în orătoru,

Ce'lă vădu cu ochi mei în «Monitoru».

Chiară legea naturi căcată 'n picore !

Părinti ai cetății mi sunteți voi ore,

50 BANI.**PRETUL ABONAMENTULUI**

Pe anu pentru capitală	52 foī	24 lei
Pe jumătate anu	26 foī	12 lei
Pentru districte pe anu	26 foī	27 lei
Pe 6 luni	13 foī	14 lei
Pentru străinătate	13 foī	37 lei

REVISTA POLITICOASA

Bucurescă, 27 Vîră-afără. 1873.

Ce chiote deșiuchiate, ce plângeri durerose,
ce vaiete pline de întristare și pe bieții gazetari,
mai alesă p'ăi din opoziție !

Drăguțul proiectă de reformă a codului lui
Peneșiu împărată, disu codul «penală»; plă-
cutele dispozițiuni ce obădătoreau stăpănișirea
pentru gazete; acestă unică speranță a loră că
d'aci 'ncolo au să și mute redactările și admi-
nistrațiile la palatul de la Văcărescă, cădu ca
frună veștejita la cea mai mică adiere a cri-
vățului.

Nefericitul Brută ală guvernului, Titus Li-
vius Majorescu, rădică pumnarul în contra
lui Cesare, și acesta, cădendu lezinatul, strigă de
pe banca ministeriale :

— Tu quoque, fili mi Brute ?

Pénă și tu, fiulă meu Brute ?

Si... posna se făcu, ba anca bocănă de totu,
cum de multă vreme nu s'a mul intemplat pe
la noi prin satu.

Lumea rămase cu gura căscată și mulți se
miră cum se putu intempla una ca asta. Ce ó-
meni neprice puș ! Nică atăta lucru nu le trece
prin minte !

Apoi de ce atăta mirare, candu ensuși bu-
mele aceluia care făcu pocinogulă explică totă
nedomirirea ? Titus Livius face parte din Ma-
joritate, d'uă-bașca că se mai numesce și Ma-

jorescus : prin urmare, d-sea nevoităndu-nică uă dată de cătă cu Majoritatea, era firescă ca și Majoritatea să voteze uă dată cu dumneleu.

Și votă... Ei bine, frumosu e acum ca lă mușii Alecache Lac-de-vară sa i vie istericale de necasă? Dumneluț tinea fără multă la acăstă sculă, mai cu sămă că era și răportorul avea dreptul, de că se vota, să intre 'n cabinetu ca s'o aplice. Acum ănsă, cu postă pusă 'n cuiu și cu speranțele aşedate 'n garderobă, etă'l căntăndu :

Amară mie, vremea sărbătoare,
Mulți miniștri se strecără;
Puterea cu dulci lumine
In mână nici că 'mă mai vine!

Opăriți suntă gazetarii de măhmire, dărui fiă că și miniștri nu mai potă de bucurie. Încă cându e vorba de jupănu Iepuraki și de mahmuzela Costea-Fura o ducă într-ună căntecu și 'ntr'ună jocu : «Geamparalele», «Ciardașul» și «La Iași pe podul de pără» nu 'ncetăză d'a fi căntate și jucate de vr'ă săptămăna 'n cōcei

Numai vornicul nu se veselesc și nu dorme găndindu-se la pustia de căimăcămiă. Astădă părea că abia și scote vorba cu cleștele de gură cându pofti pe deputați acasă la domnul patru ca să fiă martură la investitura nouilor episcopi, care se va face măine Duminică.

Si d. Mavrogheni pără obosită de isprava ce căpătă stăpăniarea : pe d-lui are ănsă ce să lă mai măngăie. Suntă bonurile domeniale, obligație Strusberg, arendările moșierilor, timbrurile, monopolurile, acțiile drumului de ferău Ofenheim, totă scrisă frumosu, cu peceți și pe margine cu chenaruri colorate, pe cându biețul vornicu cu ce are să se parigorisească de cătă cu listele de abonamente ale Presei?

Interrupte prin dolilu pentru căuva reprezentați — nu erau destule tumbele și giumberiile camarilei ; acum mai veni și acăstă pricina de veseliă, dalbă și frumosă ca «angerii și pasiunile» logofătului de la treburile străinilor.

Suntem dărui în deplină stagiu a mascaradelor, balurilor, mistificărilor, tumbelor și săriturilor.

Nu mai cereți nouăști politice, căci nu suntă Ministri guvernă ca încă mai buni omene din lume și poliția enblajină ca uă oită. Totă lumea e multă și plângere nu s'audă de cătă din

partea turburătorilor de meseriă, care nu sciș de cătă să sibiște. Intr-ună cuvenită treburile mergă găitanu și toti în totă părțile se veselesc și petrecu, pînă și «societatea de tragere la măsea». În curându are să se regularisească și banca aia fonciară, jocuriile drumurilor de ferău, băuturile spiritose cu care camera se ocupă fără seriosu și cu multă tragere de animă, și atunci... Traiu neneco cu bani băbachii !

Ună banchetă în onore a bărbătilor de ordine va fi celă din urmă tablou ală spectaculu!

O Șepte-Nuci, o Bizdadea, o Iepurasiu cu perciuni, o Camarilă, mari și suntă pechlivă niile !

Findu că administrația nu mai posede numere din Ghimpel de la 10 Decembrie 1872 reproducemă din nou urmatorea :

EPISTOLA SECRETO-URGENTA.

Hio. 22 Noembre, 1872.

More Vasilachi,

Vedî te catastrofa ke te distihia
Ti adus pi capo i categoria!...
Ma astă e sortă te pote — astepta
Toti te sinto monstrii cum esti dimiata!
O sinchorimenos, ală tău buno tata
A fostă ținstito, omo foră pată,
Si nu înțelegu cum tu fio-alău seu
Ai esito astă-felă gagauța reu!...
O! bine e acumă nu mai e la lume
Si yaza 'n te hali esti alău seu nume,
Te lăi pangarito ca ună asevistă,
D'a catantisito la Rumuni di risu!...
More, te-ai credută valigari,
Si ne-ai festelito, diavolo pa noi,
Pa Hioti vestiți, palicari-eroi!
Ma totu nu prițepo cum s'a intimplato
Afto to tertipi te ti s'a zucato.
Tu, niamă di Greco, Hiotis catafto,
Tu, fiu di boiero, ke simandico,
Tu, te esti, caimene, get-beget scolari
Din scola vestita apo to Fanari,
Tu, o procomenos ke gramatikos,
Perifimos cleftis ke pustis sostos;
Tu, o favoritis tu chir Mari-Cali,
Tu, te pentru fapti nego-criminali

Esti si decoratos di Surdo tiflos,
Ca 'ntrego gialatis ke sibiros zelos,
Tu, te-ai everghetis ton chir Epurachi,
Tu, o satelitis tu kir Mascarachi,
Ke tu Deftero me to capo seco,
Ke tu Clistiresco vesnico-zevzeco,
Ke tu Flueresco pseftico-spatari,
Ke tu Fariseo me dio morali,
Ke tu Mavro-clefti di la Galata,
Megas geseftaris apo ton hazna;
Tu, intimos filos me tin camarila,
Te-ai mari si tari cum este camila;
Tu te dai raporto la stapuno teo
Consulo nemtesco ca lachei al seo;
Tu, cari esti capo di hafta tea mari
Di toti gulerati, bandiți, sicarii;
Tu, o comandivis haidego-voînic
Al bandi lu tonto Beisadé-tpico;
Tu, cu azotanii totu uno si uno,
Alești pi sprințena di soio tel buno,
Ca Tico, Hamalo, Giambaso, Baltaco,
Cacațu, Purtica, Tunso, Pitpalaco
Si Vena-di-iapa, si ea popa Tachi
Te tine di pero si chiar pi Nemtachi;
Tu, amorazatos, ca turco-schili,
Si di actorita te ti pacli;
Tu, te ai atita puteri na muma
Si cu saltanati te esti totu-d-a-una,
Tu cu sticla 'n naso ca un fet-frumosu,
Si cu gargaunos diplomaticos;
Tu, chioro di ochi, chioro si di capo,
Ai dato in cursa s'ai papato hapo!

Ai muncato palme, hameno cormi,
Ca ună catergari foră entropi!
A fostu palmuita mutra-alău tău nemtesco
Ca ori-te lelița apo to Dudesco!
Ai fostu si batuto si trintito zos
More, nu e gluma, ai muncatū bataia,
Ca ori-te porcosa turbata potaia!!!...
Hioti ai paști, kioro-zampara,
Si 'n lume-ai remasă ca o mascara.
Ma palme tăi-a traso tie un nebuno,
Ca la reposato apo te Craiuno,
A înferatū in frunte di zos pina suso
Pi rezimo astă te aga te-a puso.
S'apo s'a fasuto si n'tepupo buno
Di dira prin barba, cum dițe Rumuno,
Ma te-mi pasa daca ministri sminti
Voră si fi ca tine reguralisită?

iubitore, ca totă femeile-nimphă se aprinse de dragost după Narcis; fiindu insă respinsă de densusu, ea mură de desperare. Atunci fu metamoforată în stenă!

III. ESEMPLI PRACTICE.

Cu scință într-ună bozunară și cu istoria în celu-laltă, pornescă deci spre a consulta respunsurile condamnatei și disgrățiatei nimphă. — O găsește într-ună codru, pe malul unei pășasti, sub forma unei stenăi enormă, precum ne-o arată istoria. — Mă așeză lingă ia. — Sérmana nimphă! de n'ară fi o stenă cum m'ară flisbitu dracului în fondul ripei, simțindu-mă aşa de de densă densă fără nici o ceremonie, fără nici o considerație fără nici o formalitate de curtenire, formalitate indispensabilă în privința nimphelor. Dărui ea, biata urgită, ea este o stenă, o amantă generoșă din timpurile noastre : ce simțire deci mai poate avea? Nici ambițiunea, nici amorul prepiri, nici demnitatea, nici pudoreea, numai viază în ea!

Așezătă aşa lingă tacuta domnișoră, o intrebă, mai anteiu decă e dispusă a convorbii cu mine ; — „Nimpho! refuza-mi-vel de a-mi responde la ce te voi întrebă?

— Ba! — responde ea cu unu tonu veselu.

Incuragiată de sonul acestui anteiu respunsu, și văzându că domnișora nimphă e dispusă bine, mă întrebă ce i s'ară adres. — Nimphă Echo, cu mania ternă pe vorbă lungă.

FOILE TONULU „GHIMPELE”

ECHO

său

INTREBARI SI RESPUNSURI.

Amădisu: Echo — Se începem deci cu sciență, apoi cu istoria, și în fine cu exemple, practice, spre a vă spune ce este acestu său acăstă Echo!

I. SCHINTIFICU

Echo (greac. *écho*, sunet), reflecțione sunetului prin un corp dur, și în virtutea cărei reflecționii sunetul se repetă urechei după ce a fostu deja audiat; acăstă reflecționă se îndeplinește totu-d-a-una în o direcție astă-felă precum unghiul reflecției este egal cu unghiul incidentei. — Dică suprafață reflectoare este, de exemplu, în depărtare de 170 metri de cel ce vorbesce, timpul ce se petrece între celu d'anteiu sunet și echo este de o secundă, pentru că sunetul petrecă aproape 340 metri într-o secundă : astă-felă, echo va repeta totă silabă ce vorbă și pronunțate în timpul unei secunde, asă că, celu care vorbesce, incetându de a vorbi, anteu cuvenitul și va reveni după o secundă, adeca în timpul exactu în care cea din urmă vorbă a fostu rostită. Dică insă, sur-

fația reflectoare se găsește fără apropiată, echo nu va repeta de cătă o silabă. — Fiindu că unu sunet reflectat pote să se rezfringă din nou întlnindu unu ală douilea obstaclu în direcția sea, de aceea suntă echouri *duple*, *triple*, *quadruple*, &c. — Se numesce centru phoneticu (greac. *phonē*, vóce), punctul unde sunetul este produs, și centru phonocampicu (greac. *campō*, a reflecta), punctul unde acestu sunet este reflectat.

În muzică, se numesce echo, unu membru ală unei fraze melodice, care membru este repetată micsiorându și sunetul spre a iuta effectul unui echo îndepărtat.

În poesie, se numesce echo (versuri în echo) unu felu de versificație în care cea din urmă silabă a versului este repetată în formă de echo.

II. ISTORICU.

Echo, nimphă din crtegiul Junonei, fiica Aerului și a pământului, servitorul lui Jupiter întreținându pe deită prin lugile ei discursuri pe cându petrecă cu una din amantele săle. — Junone, afăndu acăsta, pedepsită nimphă condamnându-o a nu mai vorbi de cătă cădu va fi întrebătă, și de a nu putea responde de căi celu din urmă sunetul ală intrebării ce i s'ară adres. — Nimphă Echo, cu mania ternă pe vorbă lungă.

Citări legături cu lumenii clasice și pieză!

Letitii și cerință în amintirea lor este

Pi mine mi dore acum suflețelo
Numai pentru tine c'ăi fosto miselo,
Un mamaligaros, nu boo sostos,
S'ăi perduto toto ca un pacatos!
More, dac'ăi vruto se fi catergari,
Ară fi trebuito se fi si strengari,
Ca țel țe-ai avuto musca pi chiulaf,
Ca se scapă di gona ori-carui taraf.
Nu stii-tu proverb: „Fuga-i rusinosa,
Ma in tot-d'a-una esti senatosa“?
Pentru te a'i statu ca unu budala
Se ti palmuiasca ala puslama?
S'acum tu, d'ăi fațe ori-țe marafeti,
Nu mai a'i niți nuri, lambro caiafeti,
Ipolipsis, ifos, ighemonicon,
Niți ațel fudulo bataioso ton.
Acum tu, caimene, a'i pațito festa,
Ca unu hahalera, si s'a duso vesta
Si la Carolina, si 'n ori-țe oras,
Ca'n ochi calcavuri ție ti s'a tras!
Lipon, pentru tine nu mai e Vlahia
Loc din procopsela si di eftihia,
Lasa pi Rumuni te sunto soiū reu
S'asculta, asculta te ti dico eu:

Grigora, disbraca livreo nemtesco,
Lepada locoso porto rumunesco
Te te-a fermecato ca p'unu agami
Si ția muncat fripto docsa ke timi;
Si, cu fustanel, taruhi si fesi,
Si, cu un siliasi golo is tin mesi,
Fa-te nevađuto furis pastrica,
Ca țel cu tichia is to halima:
Vino la patria, in Hio la mina

Se ne cautamo d'ăi nostri maslini,
Stafidas, masthiha si rahatlocum,
Cantind la tambura, stii tu bine cum.
Eră daca ti plate la plășintaria,
Oră la argastiri di halvazeria.
Eă catortosesco a-ți găsi bunu loco
Se ti bago calfa pentru-alu tău noroco!

Vio cam tardio se ti dao ție
Asta parintesca di parigoria
Si mantuitore buna simvula,
Pentru ca 'n butuco am statu poli.
Ma eă ti vorbesco cu simto-amicali,
Si, d'ei fi s'acuma totu hondro-chefali,
Cum ti dițe lume di pin ori-țe partii,
Atunți, more, du-te la draco cu carti!

Ciorbagi Costi

LUCRURI DIN LUNA.

Primăria cea din Lună,
Nu cea din Brăila,
Duce barca cea comună
Din Caribda 'n Scila....

Celăi aleșu ca s'o conduce
E sprintenă în falca,
Si piciorul său usucă
Ierba unde calcă....

Spună de elu gurele rele
Lueruri ce nspăimentă:
Bani publici, după ele,
Mâna lui și svântă.

Spună că intr'uă jăpcăriă
Ânima și resfață,
Si că 'n disa primăria
Jafulă e pe față....

Spună... deră musa mea nu poate
Se mai mergă 'n vale,
Spre a descrie 'n versuri tôte
Jafurile săle.

Lupă flamandă ce intră 'n stană:
Etă 'n trei cuvinte
Astu primară ageră de mâna
Si văstedu la minte....

Intr'uă ultimă trăsură
Pote se se spună,
Cău dinti de șoareci în gură
Edili din Lună....

Dorme omulă cum și-așterne,
Si cându, tristă cale,
Se vîndu voturi, prin taverne,
Pe vinu și parale!

Cându ocaua și cosarulu,
In domenul Lună,
Scotă din urnă pe primarul
Si membrul comunelor;

Cându in cea mai mare parte,
Optă sute la mie,
Electorul nu sciă carte
Nicăi cătu se suptscrive;

Si cându astu-felu ignoranță
Si venalitatea
Auu, la votu, preponderanță
Si majoritatea :

mai cătați in Primăria,
Si multă mai susu anca,
Altă ce-va de cătu hoția
Si cădere-adâncă!

D. V.

CURIOSITĂȚILE BIRTURILORU

Se dice că numai Parisianii suntu de spiritu în numirea măncărilor, băuturilor, îmbrăcămintelor etc. Etă că și Bucuresceni începeți a escele 'n asemenea lucru. Ascultați căte-va numiri intrebuițate la birtul d-lorii Constantin-Iordache din strada Cavafii:

Uă fleică frigă se numesc . . .	Inocenta.
Unu carnătu	Principiu
Cărnăti mică	Mititei
Unu țoiu de țuică	Ideia
Țuică mai mare său mai multe	Familia
Litra de vinu vechiul albă	Pricină lustruită
Litra de vinu nou	Pricină nelustruită
Litra de vinu roșii	Algeriană
Sticla de vinu negru 'n fundată	Carur
Sticla de vinu cu gătă	Pricină timbrată
Sticla de vinu lungă	Republicană cu tim.
Scobitoră de dinți	Baioneta
Caféna negră turcescă	Taifasă

UNU AMANTU ESTRAVAGANTU.

Ce plăcută promenadă
E pe timpul celu frumosu,
Cându trecu iute p'a ta stradă
Intr'o birjă său pe josu.

Si ce dulce consolare
Simțu in mine c'amă primitu,
Cându frumosă ca uă flóre
La ferestră te-amă zăritu.

D'ară fi numai vremea bună
Si n'ară fi slotă și plotă,
Pe unu sōre său p'uă lună
Ne amă vedé deră amēduoi!

Ensē cându din casă afară
Fără botfori abia ești,
A mă vedea, e ocară,
Cu pantalonii sumesi.

Plouă, ninge și pe stradă
Omeni la osu resbiti,
Prin mocirlă și zăpadă,
Abia umblă nămoliti,

Eă in birjă de m'asi pune
Si cu coșul ridicată,
Nimeni dragă nu 'ti ar spune
Că intrēnsa m'am aflată.

Mă gădescu dragă la tine
Si de doru mă simțu coprinșu;
Ensē cându cugetu mai bine
Vădu c'amorul meu s'a stinsu
Cău trecutu vreme destulă
De cându mereu te-amă curtată,
Eă tu de curte sătulă,
Nicăi in séma nu mai luată.

— „Să vorbim deră!
— „Deră!“ — repetă ea.
— „Ce considerațione are in teră Carmuirea?
— „Rea!“
— „Responsuți chiară ca cei din opoziție.
— „Tie!“
— „Doră guvernanti noștri nu suntu nétoți?
— „Totă!“
— „Ce felu? vroesci și tu să spui că suntu vînduți
străinilor?
— „Loră!“
— „România ensē are pe Europa întrăgă de protectore.
— „Ore!!!“
— „Avemă apoi reprezentățione naționale, avemă
deputați!“

Aici domnișoara Echo mi s'a părută că face in
respunsul ei nă greșală de pronunția, și deci o mai
intrebă uă-data:
— „Iea semă, Echo; te intrebă despre d-niș depu-
tați, depuata, depuata!“
— „Dați! dați! dați!“ im' respunde ea cu grăbire,
și ore-cum picată.
— „Nu te supăra, scumpă Echo; am vroită numai
să mă incredințez și de la tine décă — după cum
spune lumea — majoritatea deputaților nostri suntu

dată, suntu șerbi orbi ai Regimului.
— „Luă, luă, luă!“ — strigă Echo cu agitare.
— „D'apoï biata tere?“
— „Ară!“
— „Forte bine; ară, semenă, și apoi culegi.
— „Legi!“
— „Aă dreptate: legi multe, legi grele.
— „Rele!“
— „De exemplu: ce dici despre legea pentru tutun?
— „Tundă!“
— „Deră de a timbrul pentru chărtă descrișu?
— „Risă!“
— „Si despre projectul de lege datu in Cameră,
carele se reportă la presse?
— „Ese!“
— „Cum? și cu acesta lege guvernulă va isbuti?
— „Tiiii!!!“
— „Destulă, Echo reu-scobitoră; mă descuragiez,
mă nspăimîntă!“
— „Minți!“
— „Bună! mă și ocăresc; amă se denunță deră la
procurorii răspunsurile ce mi-a dată asupra celor ce
te intrebaiu.
— „Baiu! baiu! baiu!“ — strigă, cu voce tremură-

*
— „A! ha! Să vede că nu'ti vine la socotelă să
intri pe mâna justiției lui d. Epurénu?
— „Nu, nu!!!“ — tipă ea repede.
— „Oră-cum, să sperăm că vomu găsi mișocul
de îndreptare.
— „Tare! ?....“
— „Are dreptate istoria cându ne spune ce rolă rușinosă
juca domnișoara Echo lângă dieța Junone, — diceamă
eu in sine'mi. Bine aă făcută de aui prechimbat-o in
stancă!“
— „Si necajită — acum vă puteți inchipui — mă scolă,
apăsu pălăria pe capă, și pornescu cărarea spre casă. —
— „Adio!“ — strigă, scobitoră valea.
— „Aaa... diiii... oooo!“ audiu repetându-se in
urma mea cu sunetul malancoliei. —

Etă, stinății mei lectori, ce este Echo! —
Vă consilieză ensē să nu consultați nici uă-data pe
acestă trădătoră sunetul său pe acesta răutăcișă nimfa.
ce nu cum-va se primiți respunsuri cari se vă amă-
rască sunetul!

A**

EXPOZIȚIUNE DE BELLE ARTE. SEDINTA DIN 23 JANUARIU 1873.

CHIMPERE

CRIOȘTALĂIE BRUTULORU

GRUȘI

GRUȘI